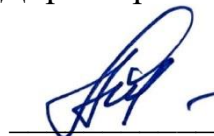

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ АГРАРНИХ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ КЛІМАТИЧНО ОРІЄНТОВАНОГО
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою Радою ІКОСГ НААН
Протокол № 15 від 05.09.2025 р.

ВВЕДЕНО В ДІЮ:
Наказом директора ІКОСГ НААН
№_52/1 від_05.09.2025 р.

ЗАТВЕРДЖУЮ
Директор ІКОСГ НААН

Paica BOЖЕГОВА

ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ
В ІНСТИТУТІ КЛІМАТИЧНО ОРІЄНТОВАНОГО
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА НААН

1 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1 Інститут кліматично орієнтованого сільського господарства Національної академії аграрних наук України (далі – Інститут) має статус наукової установи і функціонує на засадах автономності й самоврядування.

1.2. Положення про організацію освітнього процесу (далі – Положення) в Інституті є основним нормативним документом, що регламентує організацію та проведення освітньої діяльності в Інституті, розроблене відповідно вимог чинного законодавства України та базується на засадах Закону України «Про вищу освіту», з урахуванням вимог Законів України «Про освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Про загальну середню освіту», «Про позашкільну освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про професійний розвиток працівників», «Про наукову і науково-технічну діяльність» та інших, Указів Президента України, актів Кабінету Міністрів України, Статуту Інституту, стратегії розвитку Інституту, інших нормативно-правових актів у сфері вищої освіти, зайнятості й соціально-трудових відносин, а також рекомендацій і стандартів, визначених документами, що використовуються в єдиному європейському освітньому просторі країнами, які беруть участь у Болонському процесі й визнані Україною.

1.3 Мовою освітнього процесу в Інституті є державна мова.

2. ОСНОВНІ ТЕРМІНИ І ЇХ ВИЗНАЧЕННЯ

У цьому Положенні вживаються терміни в таких значеннях:

Академічне визнання – зарахування освітніх компонентів (результатів навчання), кваліфікацій або дипломів одного (українського або іноземного) закладу вищої освіти іншим закладом з визначеними цілями.

Академічна відпустка – оформлена в установленому порядку перерва у навчанні у зв'язку з обставинами, які унеможливають виконання освітньо-наукової програми (за станом здоров'я, у зв'язку з призовом на строкову військову службу у разі втрати права на відстрочку від неї, через сімейні обставини, навчання або стажування в інших освітніх закладах і

наукових установах (у тому числі іноземних держав) тощо).

Академічна година – мінімальна облікова одиниця навчального часу, яка є основою для планування та обліку навчальних занять. Тривалість академічної години становить зазвичай 45 хвилин.

Академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів і визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової/творчої діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових/творчих досягнень.

Порушеннями академічної доброчесності вважаються академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман, академічне хабарництво, необ'єктивне оцінювання, академічне шахрайство.

Академічна заборгованість – наявність навчальних дисциплін, практик тощо, за які здобувачу вищої освіти не було зараховано кредити. Заборгованість виникає в таких випадках:

– протягом навчального семестру до початку поточного семестрового контролю, визначеного навчальним планом, особа з будь-якої освітньої компоненти (дисципліни, практики) набрала менше балів, ніж визначена в Інституті межа незадовільного навчання;

– під час семестрового контролю з будь-якої освітньої компоненти (дисципліни, практики) здобувач освіти отримав менше балів, ніж визначена в навчальному закладі межа незадовільного навчання.

Академічна мобільність – можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися або проводити наукову діяльність в іншому закладі вищої освіти (науковій установі) на території України або поза її межами.

Академічна різниця – наявність програмних результатів навчання, передбачених відповідною освітньо-науковою програмою, за які здобувачу освіти не було перезараховано кредити ЄКТС в обсязі, визначеному навчальним планом цієї освітньо-наукової програми, при

переведенні/поновленні. Визначення академічної різниці та порядок її ліквідації здійснюється відповідно до Положення про поточний та семестровий контроль результатів навчання в Інституті.

Академічний плагіат – оприлюднення (частково або повністю) наукових результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження та/або відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства.

Академічна недоброчесність – несамотійне виконання здобувачем вищої освіти екзаменаційних/залікових робіт, індивідуальних завдань, списування, використання заборонених на контрольному заході навчальних та довідкових матеріалів, відтворення у своїх працях чужих опублікованих результатів (текстів) без належного посилання на автора, фальсифікація та фабрикація результатів.

Атестація – це встановлення відповідності засвоєних здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, інших компетентностей вимогам стандартів вищої освіти.

Види атестації:

- річна атестація, метою якої є проміжний контроль за виконанням здобувачами навчальних та наукових завдань, передбачених індивідуальними планами;

- підсумкова атестація спрямована на з'ясування виконання здобувачами наукових ступенів завдань, передбачених індивідуальними планами наукових досліджень, результати яких мають наукову новизну, теоретичне та/або практичне значення, на підставі публічного захисту наукових досягнень у формі дисертації.

Відрахування – припинення статусу здобувача вищої освіти, прав особи, що здобуває вищу освіту.

Галузь знань – гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти широка предметна область освіти і науки, що включає групу споріднених спеціальностей.

Група забезпечення освітньо-наукової програми – група науково-педагогічних та/або наукових працівників, для яких Інститут є основним місцем роботи та які мають кваліфікацію відповідно до спеціальності і які відповідальні за виконання освітньо-наукових програм за спеціальністю, особисто беруть участь в освітньому процесі та відповідають кваліфікаційним вимогам, визначеним Ліцензійними умовами

У складі групи забезпечення освітнього процесу для третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти має входити не менше двох докторів наук для здійснення керівництва науковою складовою кожної освітньо-наукової програми.

Договір/угода про навчання – угода, що укладають сторони, які беруть участь в освітньому процесі. Договір підписують до початку навчання. Після підписання, за необхідності, Договір може бути змінено за згодою всіх сторін.

Дистанційна форма здобуття освіти – це індивідуалізований процес здобуття освіти, що відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників освітнього процесу в спеціалізованому середовищі, що функціонує на основі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій.

Дуальна форма здобуття освіти – це спосіб здобуття освіти здобувачами денної форми, що передбачає навчання на робочому місці на підприємствах, в установах та організаціях для набуття певної кваліфікації обсягом від 25 відсотків до 60 відсотків загального обсягу освітньої програми. Навчання на робочому місці передбачає виконання посадових обов'язків відповідно до трудового договору. Дуальна освіта здійснюється на підставі договору між закладом вищої освіти та роботодавцем (підприємством, установою, організацією тощо) і передбачає обов'язкове працевлаштування здобувача вищої освіти та оплату його праці, набуття всіх компетентностей, передбачених освітньо-науковою програмою, виконання ним індивідуального навчального плану.

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС)

– система трансферу і накопичення кредитів, що використовується в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів і сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система ґрунтується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання, та обліковується у кредитах ЄКТС. Один кредит ЄКТС дорівнює 30 академічним годинам.

Загальні компетентності – компетентності, які формуються у здобувача вищої освіти під час навчання за певною освітньо-науковою програмою, але мають універсальний характер і є важливими для особистого розвитку здобувача, його успішної соціалізації та професійного зростання.

Заочна форма здобуття вищої освіти – це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти шляхом поєднання навчальних занять і контрольних заходів під час короткочасних сесій та самостійного оволодіння освітньою програмою в період між ними. Тривалість періоду між навчальними заняттями та контрольними заходами не може бути меншою, ніж один місяць.

Здобувачі освіти – особи, які здобувають освіту за будь-яким видом і формою здобуття освіти.

Здобуття (присвоєння) кредитів ЄКТС – визнання Інститутом факту опанування здобувачем освіти певної освітньої компоненти (досягнення ним відповідних компетентностей/результатів навчання). Оцінювання здобувача освіти здійснюється згідно з Положенням про порядок перезараування результатів навчання в Інституті та Положенням про порядок визнання результатів навчання (неформальна та інформальна освіта) в Інституті.

Індивідуальна освітня траєкторія – персональний шлях реалізації особистісного потенціалу здобувача освіти, що формується з урахуванням його здібностей, інтересів, потреб, мотивації, можливостей і досвіду, ґрунтується на виборі здобувачем освіти видів, форм і темпу здобуття освіти, суб'єктів освітньої діяльності та запропонованих ними освітньо-наукових програм/освітніх компонентів, навчальних дисциплін і рівня їх складності,

методів і засобів навчання. Індивідуальна освітня траєкторія в Інституті реалізується через індивідуальний навчальний план.

Індивідуальний графік навчання – документ, що визначає порядок організації навчання особи за індивідуальним навчальним планом, для якої графік здобуття освіти відрізняється від загально визначеного в Інституті.

Індивідуальний навчальний план аспіранта, здобувача ступеня доктора філософії поза аспірантурою – документ, що визначає послідовність та форму засвоєння аспірантом, здобувачем ступеня доктора філософії поза аспірантурою освітніх компонентів освітньо-наукової програми з метою оволодіння ним компетентностей відповідно до 8 рівня Національної рамки кваліфікацій. До індивідуального навчального плану входять обов'язкові компоненти освітньої програми (навчальні дисципліни, практики) та компоненти, що обрані здобувачем освіти в порядку реалізації свого права на вибір навчальних дисциплін та регулюється Положенням про порядок та умови обрання здобувачами вибіркового дисциплін в Інституті.

Індивідуальний план наукової роботи здобувача - документ, що визначає зміст, строки виконання та обсяг етапів і завдань наукової роботи здобувача;

Інклюзивне навчання – система освітніх послуг, які гарантовані державою, що базується на принципі недискримінації, урахування багатоманітностей людини, ефективного залучення та включення до освітнього процесу всіх його учасників.

Інформальна освіта (самоосвіта) – це освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема під час повсякденної діяльності, пов'язаної з професійною, громадською або іншою діяльністю, родиною або дозвіллям.

Кваліфікація – визнана уповноваженим суб'єктом та засвідчена відповідним документом стандартизована сукупність здобутих особою компетентностей та/або результатів навчання.

Кваліфікації поділяються на освітні та професійні. У свою чергу,

професійні кваліфікації можуть бути повними або частковими.

Освітня кваліфікація – офіційний результат оцінювання і визнання, який отримано, коли уповноважений суб'єкт за відповідною процедурою встановив, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) відповідно до стандартів освіти, що засвідчується відповідним документом про освіту.

Професійна кваліфікація – це визнана кваліфікаційним центром за результатами спеціалізованої (відповідно до стандарту оцінювання) перевірки сукупність здобутих особою компетентностей, визначених відповідним професійним стандартом, що дозволяють виконувати певний вид роботи або здійснювати професійну діяльність та засвідчена відповідним документом.

Часткова кваліфікація – кваліфікація, яка свідчить про здобуття особою частини компетентностей, які відповідають певному рівню Національної рамки кваліфікацій та визначені відповідним професійним стандартом.

Компетентність – динамічна комбінація знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, що визначає здатність особи успішно соціалізуватися, провадити професійну та/або подальшу навчальну діяльність.

Кредит ЄКТС – одиниця вимірювання навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин.

Навантаження здобувача – час, що є необхідним для досягнення певних визначених (очікуваних) компетентностей (результатів навчання) і який включає усі види його роботи: аудиторну, самостійну, лабораторну, дослідницьку, проходження педагогічної практики, контрольні заходи, атестацію тощо. Навчальне навантаження здобувача вищої освіти обчислюється в кредитах ЄКТС.

Навчальні заняття – лекція; лабораторне, практичне, семінарське,

індивідуальне заняття; консультація. Тривалість навчальних занять обчислюють в академічних годинах.

Навчальний план – це нормативний документ, який складається на підставі освітньо-наукової програми та структурно-логічної схеми підготовки і визначає перелік та обсяг нормативних і вибіркового навчальних дисциплін, послідовність їх вивчення, конкретні форми проведення навчальних занять та їх обсяг, графік освітнього процесу, форми та засоби проведення поточного і підсумкового контролю.

Навчально-методичний комплекс дисципліни (НМКД) – сукупність документів та ресурсів, що описує цілісний навчальний процес із певної освітньої компоненти (навчальної дисципліни, практики), містить дидактичні, методичні та організаційні матеріали, спрямовані на досягнення запланованих результатів навчання з урахуванням особливостей цієї освітньої компоненти розроблені відповідно до діючого Положення про навчально-методичні комплекси, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти ступеню доктора філософії при Інституті.

Необ'єктивне оцінювання – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти.

Неформальна освіта – це освіта, яка здобувається зазвичай за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій.

Освітній процес – це інтелектуальна, творча діяльність у сфері вищої освіти і науки, що провадиться в Інституті через систему науково-методичних і педагогічних заходів та спрямована на передачу, засвоєння, примноження і використання знань, умінь та інших компетентностей у осіб, які навчаються, а також на формування гармонійно розвиненої особистості.

Освітня діяльність – діяльність Інститут спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу у формальній та/або

неформальній освіті.

Освітня послуга – комплекс визначених законодавством, освітньою програмою та/або договором дій суб'єкта освітньої діяльності, що мають визначену вартість і спрямовані на досягнення здобувачем освіти очікуваних результатів навчання.

Освітньо-наукова програма на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти - єдиний комплекс освітніх (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо) та наукових (проведення наукового дослідження, написання наукових публікацій, виступи на конференціях тощо) компонентів, спрямованих на досягнення передбачених такою програмою результатів навчання, підготовки та публічного захисту дисертації, що дає право на отримання визначеної кваліфікації. Елементи освітньо-наукової програми можуть забезпечуватися різними закладами;

Особа з особливими освітніми потребами – особа, яка потребує додаткової постійної або тимчасової підтримки в освітньому процесі з метою забезпечення її права на освіту.

Оцінка – будь-яка кількісна або якісна міра на основі визначених критеріїв, які використовуються для встановлення рівня опанованих результатів навчання окремої навчальної дисципліни або освітньо-наукової програми в цілому.

Оцінювання здобувачів – формалізований процес визначення рівня опанування здобувачем освіти запланованих (очікуваних) результатів навчання. Оцінювання здобувача освіти здійснюється відповідно до Положення поточний та семестровий контроль результатів навчання в Інституті.

Очна (денна, вечірня) форма здобуття вищої освіти – це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти, що передбачає проведення навчальних занять та практичної підготовки не менше 30 тижнів протягом навчального року.

Педагогічна діяльність – інтелектуальна, творча діяльність педагогічного (науково-педагогічного) працівника або самозайнятої особи у формальній та/або неформальній освіті, яка спрямована на навчання, виховання та розвиток особистості, її загальнокультурних, громадянських та/або професійних компетентностей.

Переведення – зміни в правах та обов'язках особи, що здобуває вищу освіту, зумовлені зміною закладу вищої освіти (наукової установи) та/або спеціальності (спеціалізації, освітньої (наукової) програми), та/або форми навчання, та/або джерел фінансування без припинення статусу здобувача вищої освіти.

Перезарахування/трансфер кредитів – процес визнання кредитів, присвоєних в іншому закладі вищої освіти, з метою отримання кваліфікації. Кредити, присвоєні учасникам у межах однієї освітньо-наукової програми певного закладу освіти, можуть бути переведені для накопичування в іншій програмі, запропонованій тим самим або іншим закладом освіти, оскільки результати навчання задовольняють деякі або всі вимоги конкретної програми, її частини або кваліфікації.

Політика забезпечення якості освітньої діяльності та вищої освіти в Інституті – сукупність стандартів, положень, рекомендацій і рішень, що прийняті й виконуються в Інституті відповідно до принципів забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти визначених в Законі України «Про вищу освіту».

Поновлення – відновлення статусу здобувача вищої освіти, прав та обов'язків особи, що здобуває вищу освіту.

Присудження наукового ступеня – це процедура державного визнання високого рівня кваліфікації науковця, який підтверджується публічним захистом наукової дисертації та успішним завершенням освітньо-наукової програми.

Програмні компетентності – найважливіші компетентності, що визначають специфіку програми та включаються до профілю програми.

Очікується, що програмні компетентності однакових програм у різних університетах є подібними або порівнюваними.

Програмні результати навчання – це чітко визначені знання, вміння, навички, ставлення та інші особисті якості, які здобувач освіти має продемонструвати після завершення певної освітньої програми.

Процес забезпечення якості освітньої діяльності та вищої освіти в Інституті – сукупність процедур, спрямованих на впровадження принципів забезпечення якості освітньої діяльності та вищої освіти відповідно до законодавства України та Положення про систему забезпечення якості освітнього процесу (систему внутрішнього забезпечення якості освіти) Інституту.

Результати навчання – знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми (програмні результати навчання) або окремих освітніх компонентів.

Робоча (проектна) група – визначена наказом Директора Інституту група педагогічних, науково-педагогічних та/або наукових працівників, які є відповідальними за започаткування освітньої діяльності за освітньо-науковими програми та відповідають кваліфікаційним вимогам, визначеним у Ліцензійних умовах.

Самоплагіат – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів.

Силабус – нормативний документ Інституту, який формується згідно Положення про навчально-методичні комплекси дисциплін, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в Інституті та може виконувати функції робочої програми навчальної дисципліни. Силабус включає в себе опис навчальної дисципліни, організаційні форми її вивчення та її обсяг, мету та завдання, змістовні модулі, найменування тем занять, завдання до самостійної роботи, вимоги

викладача, критерії оцінювання, список використаної літератури. Силабус – це документ, орієнтований на здобувачів освіти й абітурієнтів, у якому використовуються визначення й терміни, зрозумілі для них.

Система внутрішнього забезпечення якості – це система забезпечення Інститутом якості освітньої діяльності та якості вищої освіти, що передбачає здійснення таких процедур і заходів:

- визначення принципів і процедур забезпечення якості вищої освіти;
- здійснення моніторингу й періодичного перегляду освітньо-наукових програм;
- щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників Інституту й регулярне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному веб-сайті Інституту, інформаційних стендах та в будь-який інший спосіб;
- забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників;
- забезпечення наявності необхідних ресурсів для організації освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи здобувачів, за кожною освітньо-науковою програмою;
- забезпечення наявності інформаційних систем для ефективного керування освітнім процесом;
- забезпечення публічності інформації про освітньо-наукові програми;
- забезпечення дотримання академічної доброчесності працівниками Інституту й здобувачами вищої освіти, у тому числі створення й забезпечення функціонування ефективної системи запобігання академічному плагіату та його виявлення;
- інших процедур і заходів.

Списування – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема, під час оцінювання результатів навчання.

Стандарт вищої освіти – це сукупність вимог до освітніх програм

вищої освіти, які є спільними для всіх освітніх програм у межах певного рівня вищої освіти та спеціальності.

Стажування – запланований як частина освітньо-наукової програми період здобуття досвіду поза межами закладу вищої освіти з метою набуття здобувачами освіти практичних навичок, знань, умінь.

Структурно-логічна схема підготовки – науково та методично обґрунтований алгоритм реалізації освітньо-наукової програми для формування у здобувачів загальних і професійних компетентностей, передбачених цією програмою.

Студентоцентризований підхід – це підхід, який характеризується інноваційними методами викладання, спрямованими на сприяння навчанню в контексті комунікації викладачів і здобувачів освіти, і базується на сприйнятті здобувачів освіти як активних учасників власного навчання, що розвиває загальні компетентності, такі як вирішення проблем та критичне мислення. Цей підхід передбачає надання можливості вибору здобувачем освіти змісту, темпу, способу та місця навчання, а також ґрунтується на реалістичності запланованого навчального навантаження.

Фабрикація – вигадкування даних або фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях.

Фальсифікація – свідомо зміна або модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу або наукових досліджень.

Фахові (спеціальні) компетентності – це компетентності, які безпосередньо визначають специфіку освітньо-наукової програми та кваліфікацію випускника і забезпечують індивідуальність кожної освітньо-наукової програми.

Формальна освіта – це освіта, яка здобувається за освітніми програмами відповідно до визначених законодавством рівнів освіти, галузей знань, спеціальностей (професій) і передбачає досягнення здобувачами освіти визначених стандартами освіти результатів навчання відповідного рівня освіти та здобуття кваліфікацій, що визнаються державою.

Хабарництво – надання (отримання) учасником освітнього процесу або пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг або будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі.

Якість вищої освіти – відповідність результатів навчання вимогам, встановленим законодавством, певним стандартом освіти та/або договором на надання освітніх послуг.

3. ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС

3.1 Освітній процес в Інституті – це інтелектуальна, творча діяльність у сфері вищої освіти і науки, що провадиться через систему науково-методичних і педагогічних заходів і спрямована на передачу, засвоєння, примноження й використання знань, умінь та інших компетентностей у осіб, які навчаються, а також на формування гармонійно розвиненої особистості.

3.2. Взаємодія Інституті з органами державного управління у сфері вищої освіти України та з іншими організаціями здійснюється на основі принципів демократії та інших загальнолюдських цінностей.

3.3. Основною метою освітньої діяльності Інституту є забезпечення здобуття вищої, післядипломної освіти і задоволення інших освітніх потреб здобувачів ступеня доктора філософії та інших осіб, підготовка висококваліфікованих і конкурентоспроможних на національному та міжнародному ринках праці фахівців для наукових та освітніх установ, органів державної влади і управління, підприємств всіх форм власності за рівнями вищої освіти в галузях освіти (відповідно до міжнародних і вітчизняних класифікацій освіти), утвердження національних, культурних і загальнолюдських цінностей.

3.4. Освітня діяльність Інституту ґрунтується на принципах:

- гуманізму, демократизму, патріотизму, пріоритетності загальнолюдських духовних цінностей;
- нерозривності процесів навчання і наукових досліджень;

- забезпечення гарантованої якості освіти відповідно до стандартів освіти;
- наступності та безперервності;
- забезпечення конкурентоспроможності Інституту на національному та світовому рівнях;
- побудови освітніх програм на компетентностній основі відповідно до Національної рамки кваліфікацій, стандартів освіти та кращого міжнародного досвіду;
- забезпечення єдиного наскрізного підходу до розроблення освітніх програм для освітнього рівня здобувачів ступеня доктора філософії з обов'язковим набуттям здобувачами запланованих компетентностей;
- врахування при розробці та перегляді освітніх програм світового досвіду, потреб ринку праці, залучення до цього процесу провідних учених, фахівців-практиків;
- широкому впровадженні інноваційних навчальних технологій;
- електронного супроводження освітньої діяльності;
- забезпечення здобувачам ступеня доктора філософії сприятливих умов для самостійного навчання та творчого розвитку;
- сумісності освітньо-наукових програм з міжнародними класифікаціями та стандартами вищої освіти, інтернаціоналізації освіти, її інтеграції до світового освітньо-наукового простору;
- інтеграції освітньої та наукової діяльності Інституту та інших наукових установ і підприємств, зокрема, шляхом створення навчально-науково-виробничих комплексів та філій відділів;
- академічної свободи учасників освітнього процесу;
- студентоцентрованого навчання, компетентнісного підходу;
- підтримки та розвитку академічної мобільності;
- широкій представленості Інституту в міжнародних і національних дослідженнях з визначення рейтингів Інституту, врахування результатів

оцінювання інституту при вдосконаленні системи забезпечення якості освіти, системи забезпечення якості освітньої діяльності, перегляді освітньо-наукових програм.

3.5. Освітній процес здійснюється з урахуванням визнаних у Європейському просторі вищої освіти (далі – ЄПВО) та рекомендованих Європейською кредитною трансферно-накопичувальною системою (ЄКТС) механізмів і процедур із дотриманням вимог стандартів і рекомендацій щодо забезпечення якості в ЄПВО.

3.6. Освітню діяльність здійснюють навчально-наукові і наукові підрозділи.

3.7. Розподіл навчального навантаження, передбаченого навчальним планом спеціальності затверджує Директор.

3.8. Інститут забезпечує науково-педагогічних працівників та осіб, які навчаються, засобами навчання (навчальною, методичною, науковою літературою, технічними та іншими засобами) відповідно до своїх матеріальних та фінансових можливостей.

3.9. Основні напрями діяльності Інституту:

3.9.1. Науково-дослідна робота:

- розроблення методів управління агроландшафтами в контексті створення кліматично оптимізованих систем природокористування, управління земельними та водними ресурсами;

- проведення досліджень з розроблення сучасних кліматично орієнтованих інтенсивних, ресурсощадних, органічних та інноваційних технологій вирощування сільськогосподарських культур (у тому числі: нішевих, енергетичних та лікарських) на зрошуваних і неполивних землях;

- наукове обґрунтування інтродукції нових видів сільськогосподарських культур і реінтродукції характерних для природного ареалу рослин з метою адаптації до сучасних умов України;

- здійснення селекційних досліджень для створення адаптованих до кліматичних змін сортів і гібридів сільськогосподарських культур, ведення

первинного та елітного насінництва для отримання високоякісного насіннєвого матеріалу;

- наукове обґрунтування кліматично орієнтованих технологій виробництва і переробки продукції рослинництва та тваринництва;

- впровадження наукових розробок за напрямом кліматично орієнтованого сільського господарства у різних ґрунтово-кліматичних зонах України;

- нормативно-правове забезпечення реалізації державної політики в аграрному секторі України за напрямами кліматично орієнтованого сільського господарства та протидії негативним проявам кліматичних змін і опустелювання.

3.9.2. Підготовка й атестація наукових, науково-педагогічних кадрів;

3.9.3. Підвищення кваліфікації, перепідготовка кадрів;

3.9.4. Культурно-освітня, методична, видавнича, фінансово-господарська, виробничо-комерційна робота;

3.9.5. Міжнародна освітня та наукова діяльність.

3.10. Основні завдання освітнього процесу в Інституті:

- розроблення академічної політики на основі аналізу потреб ринку праці і прогнозування потреби в кадрах відповідно до вимог економіки та суспільства з урахуванням перспектив розвитку відповідних галузей.

- провадження на високому рівні освітньої діяльності, яка забезпечує здобуття особами вищої освіти третього освітньо-наукового рівня доктор філософії за вибраними спеціальностями;

- провадження освітньої діяльності за освітньо-науковими програмами, побудованими з використанням компетентнісного підходу, і розробленими на їх основі індивідуальними навчальними планами;

- співпраця Інституту з навчальними закладами різних типів, науковими установами та підприємствами сільськогосподарського профілю;

- впровадження інноваційних методичних і педагогічних технологій спрямованих на підвищення ефективності передачі, засвоєння, примноження

й використання знань, умінь та інших компетентностей здобувачами освіти третього освітньо-наукового рівня;

- забезпечення органічного поєднання в освітньому процесі освітньої, наукової та інноваційної діяльності;

- індивідуалізація й диференціація навчання, створення нових можливостей для здобувачів освіти шляхом планування та реалізації індивідуальної освітньої траєкторії;

- забезпечення незалежної та об'єктивної атестації здобувачів освіти та сприяння набуттю ними наукового ступеню доктор філософії;

- створення необхідних умов для реалізації учасниками освітнього процесу їхніх здібностей і талантів;

- збереження й примноження моральних, культурних, патріотичних, наукових цінностей і досягнень суспільства;

- залучення усієї академічної спільноти Інституту і роботодавців до забезпечення освітньої діяльності, а також до заходів із забезпечення якості освітньо-наукових програм;

3.11. Наукова й інноваційна діяльність є невід'ємною і пріоритетною складовою діяльності Інституту. Інтеграція наукової, освітньої й виробничої діяльності сприяє імплементації в освітній процес сучасних науково-технологічних досягнень, постійному вдосконаленню кваліфікації науково-педагогічних і наукових працівників, підвищенню рівня їх професійної підготовки, забезпеченню конкурентоспроможності Інституту на ринку освітніх та науково-дослідних послуг.

3.12. Інститут проваджує освітню діяльність за освітньо-науковими програмами, розробленими на підставі стандартів вищої освіти та вимог Національної рамки кваліфікацій України. Освітні програми впроваджуються, модернізуються та оновлюються відповідно до Положення про освітньо-наукові програми в Інституті

3.13. Безпосереднє керівництво освітньо-науковою програмою здійснює гарант (керівник) (далі – гарант) освітньо-наукової програми, який

призначається наказом Директора. Один науковий/науково-педагогічний працівник може бути гарантом лише однієї освітньо-наукової програми відповідно до принципів академічної доброчесності. Гарант освітньо-наукової програми несе персональну відповідальність за забезпечення якості навчання за освітньо-науковою програмою.

Гарант освітньої програми зобов'язаний здійснювати постійний моніторинг відповідності програми стандартам вищої освіти України, інтересам основних стейкхолдерів, досягнутих результатів навчання запланованим, а також надавати інформацію керівництву Інституту щодо її конкурентоспроможності на ринку освітніх послуг. За результатами моніторингу освітньо-наукової програми гарант в разі необхідності має ініціювати процес коригування програми.

3.14. Для забезпечення якості викладання та навчання на освітньо-науковій програмі утворюється група забезпечення освітньої програми, до складу якої входять наукові/науково-педагогічні працівники (зазвичай із членів робочої групи, яка розробляла проєкт програми), представники здобувачів вищої освіти та роботодавців (за згодою).

3.15. Навчальний план розробляється гарантом відповідної освітньо-наукової програми.

3.16. Контроль за розробленням навчальних планів підготовки доктора філософії здійснює відділ аспірантури і докторантури Інституту.

3.17. Навчальний план

3.17.1. Навчальний план розробляється на весь нормативний термін навчання, затверджується Вченою радою Інституту і вводиться в дію наказом Директора.

3.17.2. Навчальний план повинен містити відомості про:

- галузь знань;
- спеціальність і освітньо-наукову програму;
- освітньо-науковий ступінь;
- нормативний термін навчання;

- графік освітнього процесу;
- перелік і обсяг навчальних дисциплін у кредитах ЄКТС і навчальних годинах за розділами теоретичної, практичної підготовки, за блоками обов'язкових і вибіркового навчальних дисциплін;
- послідовність вивчення навчальних дисциплін, проходження практики (навчальні семестри, рік навчання);
- форми проведення навчальних занять та їх обсяг, а також розподіл бюджету аудиторного навчального часу за окремими формами занять з кожної навчальної дисципліни загалом за весь термін навчання;
- форма підсумкового семестрового контролю, атестація;
- загальний бюджет навчального часу за весь нормативний термін навчання та його розподіл на аудиторний навчальний час і час, відведений на самостійну навчальну роботу.

Навчальний план є частиною документації освітньо-наукової програми та затверджується Вченою радою Інституту відповідно до встановленого Інститутом порядку.

Навчальні плани вводяться в дію відповідним наказом Директора Інституту. Експертизу навчальних планів перед їх підписанням здійснює Науково-методична рада Інституту та група забезпечення якості освіти,

3.17.3. У структурі навчальних планів відокремлюють обов'язкову та вибірково складові.

3.17.4. Обов'язкова складова навчального плану має містити всі компоненти, опанування яких передбачено освітньо-науковою програмою

3.17.5. Вибіркова складова навчального плану призначена для забезпечення можливості здобувачу освіти поглибити професійні знання в межах вибраної освітньо-наукової програми та/або здобуття будь-яких додаткових компетентностей і має становити не менше 25 % від загального обсягу освітньо-наукової програми.

У межах обсягу вибіркової складової здобувач освіти має право самостійно вибирати освітні компоненти із запропонованих. За рахунок

вибіркової складової у навчальних планах запроваджено спеціалізовані (профільовані) блоки дисциплін. Формування програмного результату навчання може відбуватися за рахунок вибіркової компоненти за умови пропонування для вибору кількох різних освітніх компонент (блоків), які спрямовані на досягнення одного й того ж програмного результату навчання.

3.17.6. Під час формування переліку дисциплін у навчальних планах враховуються вимоги затверджених стандартів вищої освіти та відповідних освітньо-наукових програм.

3.17.7. Тижневий бюджет часу аспіранта денної форми здобуття освіти становить до 54 академічних годин, що включає всі види освітньої діяльності (аудиторні заняття, індивідуальну та самостійну роботу, контрольні заходи тощо). Для заочної форми в міжсесійний період встановлюється 27 академічних годин. Обсяг освітньої складової ОНП – 30–60 кредитів ЄКТС.

3.17.8. Вивчення всіх навчальних дисциплін передбачає наступні форми контролю:

- залік;
- іспит.

3.17.9. Форми проведення навчальних занять, їх обсяг, а також розподіл бюджету аудиторного навчального часу за окремими формами занять з кожної навчальної дисципліни встановлює гарант освітньо-наукової програми.

3.17.10. Внесення змін до затверджених навчальних планів здійснюється після експертизи запропонованих змін на відповідність затвердженій освітньо-науковій програмі. Зміни не можуть впливати на програмні результати навчання.

При перегляді освітньо-наукової програми та внесення у неї змін відповідно до процедури, визначеної в Положення про освітньо-наукові програми в Інституті, навчальний план зі змінами до цієї освітньо-наукової програми затверджується відповідно до п.3.17.1 цього Положення.

3.18. Навчання здобувача освіти третього освітньо-наукового рівня здійснюється за індивідуальним навчальним планом.

3.18.1. Індивідуальний навчальний план повинен містити перелік дисциплін за вибором аспіранта в обсязі, що становить не менш як 25 відсотків кількості кредитів освітньої компоненти ЄКТС. Аспірант може змінювати свій індивідуальний навчальний план за погодженням із своїм науковим керівником у порядку, який затверджується Вченою радою.

3.18.2. Відповідальним за виконання індивідуального навчального плану є здобувач. Невиконання індивідуального навчального плану здобувачем освіти є підставою для його відрахування з аспірантури Інституту.

3.18.3. Контроль за виконанням індивідуального навчального плану здобувача освіти здійснює відділ аспірантури і докторантури.

3.18.4. Вибір навчальних дисциплін для формування індивідуальних навчальних планів здобувачів здійснюється відповідно до Положення про порядок та умови обрання здобувачами вищої освіти Інституту вибіркових дисциплін за особистою заявою (паперовою) здобувача.

3.18.5. Індивідуальний план наукової роботи та тема дисертації погоджуються здобувачем з його науковим керівником (керівниками) і після обговорення відділом, затверджуються Вченою радою Інституту протягом двох місяців з дня зарахування здобувача до закладу для підготовки в аспірантурі.

3.19. Графік освітнього процесу – це нормативний документ, який визначає календарні терміни теоретичного навчання, практичної підготовки, семестрового контролю (екзаменаційних сесій), канікул, науководослідної роботи, оформлення та захисту дисертації. Графік освітнього процесу складається відділом аспірантури і докторантури на навчальний рік і затверджується Директором Інституту.

3.20. Для успішної організації освітнього процесу й забезпечення вивчення навчальних дисциплін здобувачами освіти розробляється НМКД для кожної дисципліни. Відповідальність за його якість покладається безпосередньо на викладача, який викладає дисципліну, а також на гаранта відповідної освітньо-наукової програми.

НМКД зберігається у відділі, а його електронний варіант розміщується на електронних ресурсах Університету. Загальний контроль за організацію викладання дисциплін покладається на відділ аспірантури і докторантури..

3.20. Учасниками освітнього процесу в Інституті є:

- наукові, педагогічні й науково-педагогічні працівники;
- здобувачі вищої освіти
- фахівці-практики, які залучаються до освітнього процесу за відповідними освітньо-науковими програмами;
- інші працівники Інституту.

3.21. До освітнього процесу можуть залучатися викладачі, науковці та фахівці-практики, які не перебувають у штаті Інституту, але виконують свої обов'язки на підставі цивільно-правових договорів. Такі викладачі користуються всіма правами і виконують усі обов'язки, що стосуються організації навчального процесу.

Основними структурними підрозділами Інституту, які беруть безпосередню участь в організації освітнього процесу, є відділи.

3.22. Мовою викладання в інституті є державна мова.

4 ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

4.1 Форми здобуття освіти в Інституті:

- очна (денна, вечірня);
- заочна;
- дуальна.

За необхідності застосовується дистанційна форма навчання.

4.1.1 Очна (денна, вечірня) форма здобуття освіти – це спосіб організації навчання здобувачів освіти, що передбачає їх безпосередню участь в освітньому процесі.

4.1.2. Заочна форма здобуття освіти – це спосіб організації навчання здобувачів освіти шляхом поєднання очної форми освіти під час короткочасних сесій і самостійного оволодіння освітньою програмою у

проміжку між ними.

4.1.3. Дуальна форма здобуття освіти передбачає поєднання навчання осіб у закладах освіти (в інших суб'єктах освітньої діяльності) з навчанням на робочих місцях на підприємствах, в установах та організаціях для набуття певної кваліфікації зазвичай на основі договору.

4.1.4. Дистанційна форма здобуття освіти – це індивідуалізований процес здобуття освіти, який відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників освітнього процесу у спеціалізованому середовищі, що функціонує на базі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій.

4.2 Форми організації освітнього процесу в Інституті, види навчальних занять і контролю.

4.2.1 Освітній процес в Інституті здійснюється за такими формами:

- навчальні заняття;
- самостійна робота;
- педагогічна практика;
- науково-дослідна робота;
- контрольні заходи.

4.2.2 Основними видами навчальних занять в Інституті є:

- лекція;
- лабораторне заняття;
- практичне заняття;
- семінарське заняття.

Інститут має право встановлювати інші форми освітнього процесу і види навчальних занять (тренінг, круглий стіл тощо) залежно від потреби за рішенням відділу, викладач якого викладає дисципліну.

4.2.3 Лекція – це логічно завершений, науково обґрунтований і систематизований виклад певного наукового або науково-методичного питання, ілюстрований, за необхідності, засобами наочності з демонстрацією результатів дослідів.

Лекція є одним із основних видів навчальних занять і водночас методів навчання в Інституті, призначених для засвоєння теоретичного матеріалу. Лекція призначена для формування у здобувачів освіти основ знань з певної спеціальності, а також для визначення напрямку, основного змісту й характеру всіх інших видів навчальних занять і самостійної роботи здобувачів з відповідної навчальної дисципліни.

Лекція зазвичай є елементом курсу лекцій, який охоплює основний теоретичний матеріал окремої або кількох тем навчальної дисципліни. Обсяг і зміст лекційного курсу визначається вимогами освітньо-наукової програми та навчальним планом.

Лекційні заняття проводять у відповідно обладнаних приміщеннях – навчальних аудиторіях – для однієї або більше навчальних груп здобувачів, або у дистанційній формі із використанням мультимедійного обладнання на базі спеціалізованих web-ресурсів.

Лекції читають досвідчені викладачі, а саме: професори, доценти (старші наукові співробітники / дослідники), а також, в окремих випадках, інші висококваліфіковані фахівці, які мають значний досвід наукової, науково-методичної та практичної діяльності.

Лектор повинен мати широкий науковий світогляд, ґрунтовні знання і практичний досвід у відповідній галузі, вміти системно, аргументовано, на належному науковому, педагогічному й методичному рівні передавати відповідну навчальну інформацію.

Лектор, який читає курс лекцій, зобов'язаний перед початком навчального року, на який заплановано викладання дисципліни, підготувати НМКД.

Лектор зобов'язаний дотримуватися робочої програми / силабусу навчальної дисципліни. Лектор може не обмежуватися в питаннях тлумачення навчального матеріалу, формах і засобах доведення його до здобувачів. Лектор несе повну відповідальність як за ретельну підготовку лекції за змістом, так і за методику та якість її проведення.

Лекція зазвичай складається з таких елементів:

- вступ, де подаються мотивація навчання, чітке формулювання теми лекції й постановка завдання;
- викладення в логічній послідовності окремих частин лекції;
- висновки, що дають можливість осмислити лекцію в цілому й виокремити основну ідею;
- конкретне завдання для самостійної роботи;
- відповіді на запитання.

4.2.4 Лабораторне заняття – вид навчального заняття, на якому здобувачі під керівництвом науково-педагогічного працівника самостійно проводять натурні або імітаційні експерименти, досліді з метою практичного підтвердження окремих теоретичних положень конкретної навчальної дисципліни, набувають практичних навичок роботи з лабораторним обладнанням, обчислювальною технікою, вимірювальною апаратурою, методикою експериментальних досліджень у конкретній предметній галузі.

Обсяг, перелік тем і зміст лабораторних занять визначено у робочій програмі / силабусі навчальної дисципліни відповідно до навчального плану.

Лабораторні заняття проводять у спеціально обладнаних навчальних лабораторіях з використанням устаткування, пристосованого до умов освітнього процесу (лабораторних макетів, установок тощо). В окремих випадках лабораторні заняття можуть проводитися в умовах реального професійного середовища (наприклад, на виробництві, в наукових лабораторіях тощо).

В разі запровадження наказом по Інституту рішення про проведення освітнього процесу із використанням дистанційних технологій навчання лабораторні заняття можуть проводитися у формі лабораторно-розрахункових робіт на основі лабораторних даних, наданих викладачем.

Лабораторні роботи здобувачі можуть виконувати індивідуально або колективно. Обов'язковість виконання здобувачем освіти лабораторних робіт визначається робочою програмою / силабусом навчальної дисципліни.

Лабораторне заняття складається з проведення поточного контролю підготовленості здобувачів до виконання конкретної лабораторної роботи, виконання завдань теми заняття, оформлення індивідуального звіту з виконаної роботи та його захисту перед науково-педагогічним працівником. Оцінки, отримані здобувачами за виконання лабораторної роботи, відносять до поточного контролю відповідної навчальної дисципліни.

Проведення лабораторного заняття передбачає такі етапи:

- попередній контроль підготовленості здобувачів до виконання конкретної лабораторної роботи;
- виконання конкретних завдань відповідно до запропонованої тематики;
- оформлення індивідуального звіту;
- оцінювання викладачем результатів роботи здобувача.

Лабораторне заняття складається з таких етапів:

- організаційний
- постановка мети й актуалізація знань, відповіді на запитання;
- інструктаж, виконання лабораторної роботи;
- оцінювання та оформлення результатів спостереження;
- письмовий або усний звіт здобувача про виконання завдання;

Науково-педагогічні працівники, яким доручено проводити лабораторні заняття, зобов'язані перед початком відповідного семестру провести консультації з лектором.

4.2.5 Практичне заняття – вид навчального заняття, на якому науково-педагогічний працівник організовує детальний розгляд здобувачами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни з метою розширення, поглиблення й деталізації теоретичних знань, отриманих здобувачами на лекціях і в процесі самостійної роботи і спрямованих на підвищення рівня засвоєння навчального матеріалу, прищеплення умінь і навичок, розвиток наукового мислення й усного мовлення здобувачів шляхом індивідуального виконання відповідно сформульованих завдань.

Обсяг, перелік тем і зміст практичних занять визначаються робочою програмою / силабусом навчальної дисципліни відповідно до вимог освітньо-наукової програми.

Практичні заняття проводять в аудиторіях або навчальних лабораторіях, оснащених необхідними технічними засобами навчання, обчислювальною технікою, на тренувальних комплексах, реальних об'єктах тощо.

Практичні заняття можуть проводитись у дистанційній формі із використанням мультимедійного обладнання на базі спеціалізованих web-ресурсів.

Для проведення практичного заняття попередньо готують необхідні методичні матеріали і дидактичні засоби – тести, варіанти завдань різної складності, моделі проблемних ситуацій, які пропонуються для розв'язування їх здобувачами на занятті. Якість підготовки здобувачів до заняття та їх участь у розв'язуванні практичних завдань оцінює викладач. Оцінки, отримані здобувачами за окремі практичні заняття, відносять до поточного контролю з навчальної дисципліни.

Практичне заняття складається з постановки загальної проблеми науково-педагогічним працівником та її обговорення за участю здобувачів, розв'язання завдань з їх обговоренням і контрольних завдань, виконання контрольних вправ, нормативів, опрацювання документів тощо, їх перевірки та оцінювання викладачем результатів роботи здобувачів.

Практичне заняття складається з таких етапів:

- організаційний
- ознайомлення з темою і планом заняття;
- підготовка здобувачів до виконання роботи;
- самостійне виконання здобувачами завдань;
- аналіз роботи здобувачів, підведення підсумків, захист практичної роботи або домашнього завершення практичної роботи, видача завдання для самостійної роботи.

Науково-педагогічні працівники, яким доручено проводити практичні

заняття, зобов'язані перед початком відповідного семестру провести консультації з лектором.

4.2.6 Семінарське заняття – вид навчального заняття, на якому науково-педагогічний працівник організовує дискусію щодо тем, попередньо визначених робочою програмою / силабусом навчальної дисципліни, до яких здобувачі готують тези доповідей на основі індивідуально виконаних завдань.

Семінарські заняття проводять у формі бесіди, рецензування й обговорення рефератів і доповідей, дискусій тощо з метою сприяння розвитку творчої самостійності здобувачів, поглиблення їх інтересу до науки й наукових досліджень, розвитку культури мовлення, набуття вмінь і навичок публічного виступу, участі в дискусії. Також семінарські заняття можуть проводитись у дистанційній формі із використанням мультимедійного обладнання на базі спеціалізованих вебресурсів.

Обсяг, перелік тем і зміст семінарських занять визначаються робочою програмою / силабусом навчальної дисципліни відповідно до вимог освітньо-наукової програми. Перелік тем (доповідей, рефератів тощо) для обговорення на семінарському занятті доводять до відома здобувачів зазвичай під час лекції, що передує семінарському заняттю.

На кожному семінарському занятті науково-педагогічний працівник оцінює підготовлені здобувачами реферати, доповіді, їх активність у дискусії, уміння формулювати і відстоювати свою позицію тощо.

Проведення семінарського заняття передбачає обов'язкове підбиття підсумків щодо обговорення теми і оцінювання участі у ньому здобувачів. Оцінки, отримані здобувачами за семінарські заняття, відносять до поточного контролю з навчальної дисципліни.

Семінарське заняття складається з таких етапів:

- організаційний
- повідомлення теми, мети й завдань семінару, створення робочої атмосфери для проведення заняття та ін.;
- обговорення проблем, винесених на семінарське заняття;

– діагностика правильності засвоєння здобувачами знань, підбиття підсумків, організація самостійної роботи здобувачів.

Науково-педагогічні працівники, яким доручено проводити семінарські заняття, зобов'язані перед початком відповідного семестру провести консультації з лектором.

4.2.7. Самостійна робота – одна з основних форм організації освітнього процесу, за якої здобувач самостійно набуває або поглиблює відповідні знання, навички та вміння, що передбачені очікуваними програмними результатами навчання з конкретної компоненти освітньої програми.

Обсяг і зміст самостійної роботи визначається освітньо-науковою програмою, навчальним планом, робочою програмою / силабусом навчальної дисципліни, методичними матеріалами, завданнями, вказівками та ін.

Самостійна робота здобувача забезпечується системою навчально-методичних засобів, передбачених для вивчення конкретної навчальної дисципліни або окремої теми: підручники, навчальні посібники, методичні матеріали, курси лекцій, практикуми, навчально-лабораторне обладнання, електронно-обчислювальна техніка тощо.

Методичні матеріали для самостійної роботи здобувача мають забезпечувати можливість проведення самоконтролю з боку здобувача (засоби самоконтролю – тести, пакет контрольних завдань тощо).

Для самостійної роботи здобувача також рекомендується відповідна наукова й фахова монографічна й періодична література.

Результати самостійної роботи спеціально не оцінюють, але виявляють під час діагностування знань з навчальної дисципліни.

Самостійну роботу здійснюють за методичними рекомендаціями, розробленими відповідним відділом.

5. СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ

5.1. Оцінювання знань, умінь та навичок здобувачів вищої освіти третього освітньо-наукового рівня відбувається у відповідності до

результатів їх навчання та регулюється Положенням про поточний та семестровий контроль результатів навчання в Інституті. Перелік екзаменів та заліків визначається освітньо-науковою програмою і навчальним планом освітньо-наукової спеціальності, а також навчальною програмою освітньої компоненти (дисципліни) та індивідуальним навчальним планом, у відповідності до галузі знань, спеціальності та спеціалізації.

5.2. Система оцінювання знань, умінь та навичок здобувачів вищої освіти третього освітньо-наукового рівня передбачає:

- вхідний контроль як діагностика вхідного рівня знань здобувачів;
- поточний контроль результатів навчальної діяльності здобувачів та оцінювання її результатів під час вивчення обов'язкових і вибіркових освітніх компонент;
- підсумковий контроль результатів навчальної діяльності здобувачів освіти та оцінювання її результатів після вивчення освітньої компоненти у відповідності до освітньо-наукової програми, навчального плану, робочої програми та індивідуального плану здобувача;
- комплексний екзамен з фаху після опанування освітньої складової підготовки аспіранта.

5.3. Вхідний контроль дозволяє визначити наявний рівень знань здобувачів освіти і є передумовою для успішної організації вивчення освітньої компоненти. Вхідний контроль дозволяє ефективно реалізувати індивідуальний студентоцентризований підхід в процесі викладання та визначенні форм і методів організації освітнього процесу.

5.4. Поточний контроль результатів навчальної діяльності здобувачів під час вивчення обов'язкових і вибіркових дисциплін здійснюється з метою перевірки їх знань, умінь та навичок під час проведення аудиторних (індивідуальних та практичних занять), а також для перевірки результатів виконання та захисту завдань самостійної роботи.

5.4.1. Завданням поточного контролю є перевірка розуміння та засвоєння навчального матеріалу, здатності осмислити зміст окремих тем чи

розділу, умінь застосовувати отримані знання при вирішенні дослідницьких завдань.

5.4.2. Об'єктами поточного контролю є систематичність та активність роботи на лекціях, семінарських заняттях (відвідування відповідних форм навчального процесу, активність та рівень знань при обговоренні питань), виконання контрольних завдань, інші форми робіт.

5.4.3. Оцінювання результатів поточного контролю здійснюється викладачем наприкінці вивчення навчальної дисципліни.

5.4.4. Поточний контроль результатів навчання передбачає оцінювання:

- усне опитування;
- самооцінювання;
- презентацій;
- спостереження за активністю аспірантів;
- практичний контроль;
- тестовий контроль;
- рівня підготовки рефератів, есе з аналізом публікацій;
- перекладів іншомовних текстів (при вивченні іноземних мов);
- рівня виконання завдань з поглибленого вивчення дисципліни;
- заліки.

5.4.5. Завдання поточного контролю зорієнтовані допомогти аспірантам організувати свою роботу самостійно, сумлінно та систематично щодо опанування матеріалу навчальних дисциплін і мають на меті:

- визначити повноту, глибину програми дисципліни та якість сприйняття матеріалу, що вивчається; - виявити результат засвоєння дисципліни, рівень сформованості компетентностей;

- визначити недоліки у засвоєнні навчального матеріалу і спланувати заходи щодо їх усунення;

- виявити ступінь відповідальності аспірантів при підготовці до навчальних занять та визначити причини, що перешкоджають успішній систематичній навчальній роботі;

- виявити рівень навичок самостійної роботи й окреслити шляхи та засоби щодо їх розвитку;

- стимулювати інтерес аспірантів до змісту дисципліни та активність до пізнання.

5.4.6. У разі пропуску аудиторних занять з поважних причин, визначених чинним законодавством, аспірант має право їх відпрацювати. Порядок відпрацювання пропущених занять визначає викладач.

5.4.7. Поточний контроль за результатами наукової діяльності передбачає участь здобувачів у роботі наукових конференцій, круглих столів, підготовці публікацій, написання частини дисертаційного дослідження. Результати поточної успішності аспірантів є показником рівня засвоєння ними модулів навчальної програми.

5.5. Підсумковий контроль це підсумкове оцінювання результатів навчання здобувачів з певної освітньої компоненти, що здійснюється у формі екзамену або заліку. На підсумковий контроль виносяться питання, задачі, ситуаційні завдання тощо, що передбачають перевірку рівня розуміння здобувачами програмного матеріалу освітньої компоненти в цілому та рівня сформованості відповідних компетентностей як результатів навчання.

5.5.1. Екзамен – форма підсумкового контролю рівня засвоєння теоретичного і практичного матеріалу з певної освітньої компоненти, що проводиться як контрольний захід в усній або письмовій формі за екзаменаційними білетами, складеними за програмою освітньої компоненти і затвердженими відповідним відділом.

5.5.2. Метою екзамену є перевірка рівня засвоєння здобувачами програмного матеріалу з усієї освітньої компоненти, здатності творчого використання накопичених знань, формування власного ставлення до проблеми.

На екзамені оцінюванню підлягають:

- володіння категорійним апаратом, фаховою термінологією та теоретичними знаннями;

- вміння демонструвати практичні навички при розв'язуванні задач, вирішенні ситуацій;

- вміння продемонструвати креативність та системність знань, володіння сучасними методами, методиками при вирішенні практичних питань.

5.5.3. Екзаменаційні білети зберігаються у відділі аспірантури і докторантури ІКОСГ. Щороку вони переглядаються та затверджуються в установленому порядку.

5.5.4. Структура екзаменаційного білета та критерії оцінювання кожного типу екзаменаційних завдань визначає відділ, в якому розроблено робочу програму, про що викладач повідомляє здобувачів на початку вивчення освітньої компоненти.

5.5.5. Відповідь здобувача на кожне із завдань екзаменаційного білета, залежно від рівня її повноти й коректності, оцінюється різною кількістю балів. Загальна підсумкова оцінка вивчення освітньої компоненти з підсумковим контролем у формі екзамену складається із суми результатів поточного та підсумкового контролю, яка фіксується в екзаменаційній відомості.

5.6. Залік – форма підсумкового контролю рівня засвоєння здобувачами навчального матеріалу з певної освітньої компоненти на підставі результатів поточного контролю рівня знань, умінь та навичок здобувачів освіти. Оцінювання результатів навчальної діяльності здобувачів з обов'язкових та вибіркових дисциплін здійснюється відповідно до навчального плану або на підставі результатів поточного контролю, тестів тощо.

5.7. Присутність здобувачів на екзамені та заліку є обов'язковою.

5.8. Комплексний екзамен з фаху – це заключний етап, який здійснюється після завершення теоретичної та практичної частини навчання з метою встановлення фактичної відповідності рівня підготовки здобувачів вимогам освітньо-наукової програми.

5.9. Атестація здійснюється на підставі оцінки рівня інтегральної компетентності – уміння розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної, у тому числі дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та професійної практики відповідно до спеціалізації.

5.10. Метою комплексного екзамену з фаху є визначення рівня опанування здобувачами нормативних дисциплін циклу професійної підготовки освітньо-наукової програми. Інформаційною базою для формування засобів об'єктивного контролю ступеня досягнення кінцевих цілей освітньо-наукової програми є змістові модулі за програмами освітніх компонент, що формують систему компетенцій здобувача і виносяться на комплексний екзамен.

5.11. Засобами оцінювання рівня професійних знань, умінь та навичок здобувачів, ступеня сформованості їх професійних компетенцій є теоретичні питання (тести) та практичні завдання. Атестація здійснюється на підставі оцінки рівня загально-професійних і професійно-практичних компетентностей здобувачів, передбачених відповідним рівнем національної рамки кваліфікацій і освітньо-кваліфікаційними характеристиками фахівців за галуззю знань (спеціальністю).

5.12. Комплексний екзамен з фаху складає кожен здобувач після повного виконання ним навчального плану з відповідної спеціальності. Терміни проведення екзамену визначаються навчальними планами та графіком навчального процесу. Екзаменаційна комісія затверджується наказом директора Інституту. До складу комісії входять: заступник директора з наукової роботи, гаранті програм та науково-педагогічні працівники з числа групи забезпечення відповідної спеціальності.

5.13. Результати поточного, підсумкового та комплексного контролю є рівноцінними показниками рівня засвоєння аспірантами знань, набуття умінь та сформованості навичок, що визначені відповідною освітньо-науковою та навчальною програмою. Академічні успіхи здобувачів визначаються за

допомогою системи оцінювання, що використовується в ІКОСГ, реєструються з обов'язковим переведенням оцінок до національної шкали та шкали ECTS.

5.14. Якість засвоєння змісту освітньої компоненти (незалежно від форми контролю) в оцінюється за 100-бальною шкалою з наступним переведенням у національну шкалу (чотирибальну – «відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно» чи вербальну – «зараховано», «незараховано») та шкалу ЄКТС згідно з таблицею 1.

Таблиця 1. Шкала оцінювання національна та ЄКТС

Сума балів	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		екзамен	залік
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно	не зараховано
1-34	F		

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами і критерії оцінювання наведена в таблиці 2.

Таблиця 2. Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами і критерії оцінювання

Сума балів за 100-бальною шкалою	Оцінка в ECTS	Значення оцінки ECTS	Критерії оцінювання	Рівень компетентності	Оцінка за національною шкалою	
					екзамен	залік
90–100	A	відмінно	Здобувач виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили	Високий (творчий)	відмінно	зараховано
82–89	B	дуже добре	Здобувач вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує справи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна	Достатній (конструктивно-варіативний)	добре	
74–81	C	добре	Здобувач вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок			
64–73	D	задовільно	Здобувач відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих	Середній (репродуктивний)	задовільно	
60–63	E	достатньо	Здобувач володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні			
35–59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання семестрового контролю	Здобувач володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу	Низький (рецептивно-продуктивний)	незадовільно	не зараховано
1–34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням залікового кредиту	Здобувач володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів			

6. ПРИЙОМ НА НАВЧАННЯ

6.1. Прийом на навчання до Інституту здійснюється на конкурсній основі відповідно до Правил прийому.

6.2. Правила прийому розробляються відповідно до Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти, затверджених Міністерством освіти і науки України, розглядаються та затверджуються Вченою радою Інституту та оприлюднюються на офіційному сайті Інституту.

6.3. Підставою для зарахування особи на навчання до Інституту є рішення Приймальної комісії, прийняте на підставі виконання вступником вимог Правил прийому до Інституту та укладання договору про навчання між Інститутом та вступником, в якому можуть бути деталізовані права та обов'язки сторін відповідно до типової форми, затвердженої Кабінетом Міністрів України.

6.4. У разі зарахування на навчання за рахунок коштів фізичних (юридичних) осіб додатково укладається договір між Інститутом та фізичною (юридичною) особою, яка замовляє платну освітню послугу для себе або для іншої особи, беручи на себе фінансові зобов'язання щодо її оплати.

7. ВІДРАХУВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

7.1 Підставами для відрахування здобувача вищої освіти відповідно до частини першої статті 46 Закону України «Про вищу освіту» та частини шостої статті 42 Закону України «Про освіту» є:

- завершення навчання за відповідною освітньо-науковою програмою;
- власне бажання;
- переведення до іншого закладу вищої освіти (наукової установи);
- невиконання індивідуального навчального плану;
- порушення умов договору (контракту), укладеного між Інститутом та здобувачем освіти або фізичною (юридичною) особою, яка оплачує таке навчання;
- інші випадки, передбачені законом.

7.2. Відрахування здобувачів освіти регулюється Положеннями про

порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук в Інституті і здійснюється на підставі наказу Директора Інституту. Протягом 5 (п'яти) робочих днів з дати видання наказу про відрахування здобувача вищої освіти адміністратором Єдиної державної електронної бази з питань освіти (ЄДЕБО) вносяться відповідні зміни до ЄДЕБО.

8. ПЕРЕРИВАННЯ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

8.1. Переривання навчання здобувачів Інституту здійснюється шляхом надання їм академічної відпустки. Такі особи не відраховуються з числа здобувачів вищої освіти. Дія договору про навчання між вступником та Інститутом, а також між Інститутом і фізичною (юридичною) особою, яка замовляє платну освітню послугу для себе або іншої особи, беручи на себе фінансові зобов'язання щодо її оплати, укладені відповідно до частини шістнадцятої статті 44 Закону України «Про вищу освіту», зупиняється на строк надання академічної відпустки.

8.2 Академічну відпустку може бути надано з таких причин:

- за медичними показаннями, що унеможливають поєднання відновлювального лікування з навчанням (у випадку зниження працездатності внаслідок порушень функцій організму, зумовлених гострими захворюваннями, що потребує тривалого відновлювального лікування); загострення хронічних захворювань або часті захворювання (понад один місяць протягом півріччя); анатомічні дефекти, що не дають змоги провести відновлювальне лікування під час навчання;

- у зв'язку з участю в програмі академічної мобільності, коли навчання чи стажування в освітній або науковій установі (у тому числі іноземної держави) унеможливує виконання учасником академічної мобільності індивідуального навчального плану за основним місцем навчання;

- у зв'язку з призовом на військову службу (призовом на військову службу під час мобілізації, на особливий період, призовом на строкову військову службу, вступом на військову службу за призовом осіб офіцерського складу,

вступом на військову службу за контрактом відповідно до законодавства);

- у зв'язку з довгостроковим службовим відрядженням здобувача, який поєднує навчання з роботою;

- у зв'язку із сімейними обставинами – перерва у навчанні й така, що надається здобувачу вищої освіти на підставі його вмотивованої заяви на строк не більше одного року за весь період навчання за відповідним рівнем вищої освіти;

- у зв'язку з вагітністю та пологами; доглядом за дитиною до досягнення нею трирічного віку;

- якщо дитина здобувача вищої освіти згідно з медичним висновком потребує домашнього догляду до досягнення дитиною шестирічного, шістнадцятирічного, вісімнадцятирічного віку у випадках, установлених пунктом 3 частини першої статті 25 Закону України «Про відпустки», але не може перевищувати тривалості соціальної відпустки, наданої відповідно до Закону України «Про відпустки». За бажанням здобувача вищої освіти може надаватися на строк, менший за таку соціальну відпустку;

8.3. Надання академічної відпустки здійснюється за наказом Директора Інституту, у якому зазначаються причина, підстава для надання й тривалість, у тому числі посилання на тривалість відпустки, установлену законодавством (за потреби).

8.4. Для надання академічної відпустки здобувачі вищої освіти звертаються до Директора Інституту із заявою в паперовій формі, у якій зазначають причину, строк академічної відпустки, а також підставу.

До заяви відповідно до пункту 8.2 додаються:

- медичні документи, на підставі яких визначено необхідність надання академічної відпустки за медичними показаннями. Академічна відпустка за медичними показаннями здобувачам вищої освіти з-поміж іноземців може надаватись на підставі легалізованої (крім випадків, передбачених міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надано в установленому законом порядку) медичної довідки, отриманої в іноземній

державі, що подається до Інституту разом з нотаріально засвідченим перекладом українською мовою;

- документи, що засвідчують участь здобувача вищої освіти у програмі академічної мобільності, яка реалізується відповідно до законодавства;

- підтверджувальний документ з місця роботи здобувача вищої освіти щодо довгострокового службового відрядження із зазначенням його строку;

- документи, які можуть підтвердити викладені у вмотивованій заяві щодо отримання академічної відпустки обставини (за наявності);

- один з документів: листок непрацездатності у зв'язку з вагітністю та пологами; свідоцтво про народження дитини; – медичний висновок про те, що дитина потребує домашнього догляду (до досягнення нею шестирічного, шістнадцятирічного, вісімнадцятирічного віку у випадках, установлених пунктом 3 частини першої статті 25 Закону України «Про відпустки»), або інший документ, що є підставою для надання академічної відпустки за сімейними обставинами.

8.5. Після завершення строку переривання навчання, наданого здобувачу вищої освіти у визначеному цим Положенням порядку, особу може бути поновлено на навчання шляхом допуску до освітнього процесу.

8.6. Допуск до освітнього процесу здобувачів вищої освіти, у яких завершився строк переривання навчання, здійснюється наказом ректора Університету на підставі заяви здобувача вищої освіти, поданої у письмовій або електронній формі не пізніше, ніж за п'ять днів до завершення строку академічної відпустки.

Здобувачі вищої освіти, які у визначений цим пунктом термін не подали документи для оформлення допуску до освітнього процесу або продовження строку академічної відпустки, відраховуються із Інституту за порушення умов договору про навчання.

8.7. Спірні питання щодо надання або продовження строку академічної відпустки, допуску здобувача вищої освіти до освітнього процесу розглядаються Інститутом за участі органів Ради молодих учених у порядку,

визначеному Інститутом, або в судовому порядку.

9. ПОНОВЛЕННЯ НА НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

9.1. Осіб, відрахованих до завершення навчання за певною освітньо-науковою програмою, може бути поновлено на навчання на місця за кошти фізичних (юридичних) осіб на підставі особистої заяви, поданої до Інституту.

Заява про поновлення на навчання розглядається Інститутом протягом 5 (п'яти) робочих днів, після чого заявник має бути письмово поінформований (у тому числі засобами електронного поштового зв'язку) про строки, порядок і умови поновлення на навчання або про причину відмови.

9.2 Здобувач вищої освіти, відрахований із Інституту до завершення навчання за відповідною освітньо-науковою програмою, має право на поновлення на навчання в межах ліцензованого обсягу Інституту незалежно від причин відрахування, тривалості перерви в навчанні, форми здобуття вищої освіти, джерела фінансування, за умови позитивної оцінки результатів навчання, здобутих особою протягом попередніх періодів навчання, здатності особи успішно виконати відповідну освітньо-наукову програму.

9.3. Поновлення на навчання здійснюється в порядку, установленому законодавством. Особі може бути відмовлено в поновленні на навчання, якщо встановлено негативну оцінку її здатності успішно виконати відповідну освітньо-наукову програму. Оцінювання здійснюється в порядку, передбаченому цим положенням.

10. НАВЧАЛЬНИЙ ЧАС ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ

10.1 Навчальне навантаження здобувача визначається обсягом кредитів ЄКТС за певною освітньо-науковою програмою і містить аудиторне навчання, самостійну роботу, контрольні заходи тощо.

Обліковими одиницями навчального часу здобувача є кредит ЄКТС, академічна година, навчальний день, навчальний тиждень, навчальний семестр, навчальний рік.

10.1.1 Кредит ЄКТС – одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин.

10.1.2. Академічна година – це мінімальна облікова одиниця навчального часу. Тривалість академічної години в Інституті становить 45 хвилин. Дві академічні години утворюють пару академічних годин (далі – пара). Пара в Інституті триває 95 хвилин з урахуванням перерви між півпарами, яка дорівнює п'яти хвилинам.

10.1.3. Навчальний день – це складова частина навчального навантаження здобувача, яка складається з аудиторної, самостійної роботи та практичної підготовки, запланованої на один календарний день. Обсяг аудиторної роботи зазвичай не перевищує чотири пари.

10.1.4. Навчальний тиждень – це складова частина навчального навантаження здобувача, яка планується й виконується протягом календарного тижня відповідно до графіка освітнього процесу.

10.1.5 Навчальний семестр – це складова частина навчального навантаження здобувача, що закінчується семестровим контролем. Тривалість семестру визначається кількістю навчальних тижнів у графіку освітнього процесу.

10.1.6 Навчальний курс – це завершений період навчання здобувача протягом навчального року. Тривалість перебування здобувача на навчальному курсі включає час навчальних семестрів, підсумкового контролю (екзаменаційних сесій, атестації) і канікул. Сумарна тривалість канікул протягом навчального курсу, крім останнього, становить не менше восьми тижнів. Початок і закінчення навчання здобувача освіти оформляють наказами Директора. Умовою переведення здобувача на наступний курс є виконання як наукової так і освітньої складової, яка передбачена освітньо-науковою програмою та індивідуальним навчальним планом.

10.1.7 Навчальний рік – це календарний період, який зазвичай триває 12 місяців, за час якого здобувач виконує відповідну освітню та наукову складові,

визначені освітньо-науковою програмою, навчальним планом та індивідуальним планом.

10.1.8. Розклад навчальних занять – це документ, який забезпечує виконання навчального плану в повному обсязі щодо проведення аудиторних навчальних занять певної групи здобувачів вищої освіти. У розкладі навчальних занять зазначають назву навчальної дисципліни, вчений ступінь і звання, прізвище й ініціали викладача, аудиторію, дату й час їх проведення. Терміни й час проведення інших форм організації освітнього процесу регламентуються розкладами іспитів, роботи екзаменаційних комісій, графіками консультацій та ін.

Розклад навчальних занять складає відділ аспірантури і докторантури відповідно до графіка освітнього процесу для кожної спеціальності. Розклади навчальних занять затверджує Заступник директора з наукової роботи.

Розклади навчальних занять затверджують і доводять до відома здобувачів і викладачів не пізніше як за тиждень до початку відповідного навчального семестру.

Розклади іспитів затверджують і доводять до відома здобувачів і викладачів не пізніше як за два тижні до їх початку. Зміни до розкладу навчальних занять вносяться з дозволу Заступника директора з наукової роботи.

Контроль за виконанням розкладу навчальних занять протягом навчального семестру здійснює відділ аспірантури і докторантури, група забезпечення якості освіти. Електронний варіант розкладу навчальних занять в обов'язковому порядку розміщується на сайті Інституту.

10.1.9 Відвідування навчальних занять – лекційних, семінарських, практичних, лабораторних та інших аудиторних занять – є обов'язковим для здобувачів. Забороняється відволікати здобувача від участі в навчальних заняттях та контрольних заходах, спланованих і затверджених у відповідних розкладах, крім випадків, передбачених чинним законодавством.

10.2. Права здобувачів освіти, що стосуються організації освітнього процесу визначені чинним законодавством та регулюються відповідно до

Положення про порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук в Інституті.

Здобувачі освіти мають право на:

- вибір форми здобуття освіти;
- безпечні й нешкідливі умови навчання, праці та побуту;
- трудову діяльність у позанавчальний час;
- безоплатне користування бібліотеками, інформаційними фондами, навчальною, науковою та іншими складовими матеріально-технічної бази Інституту;
- безоплатне забезпечення інформацією для навчання в доступних форматах з використанням технологій, що враховують обмеження життєдіяльності, зумовлені станом здоров'я (для осіб з особливими освітніми потребами);
- участь у науково-дослідних, дослідно-конструкторських роботах, конференціях, симпозіумах, виставках, конкурсах, представлення своїх робіт для публікації;
- участь у заходах з освітньої, наукової, науково-дослідної, спортивної, мистецької, громадської діяльності, що проводяться в Україні та за кордоном, у встановленому законодавством порядку;
- участь в обговоренні та вирішенні питань удосконалення навчального процесу, науково-дослідної роботи, призначення стипендій, організації дозвілля, побуту, оздоровлення;
- внесення пропозицій щодо умов і розміру плати за навчання;
- участь у діяльності органів громадського самоврядування Інституту, Вченої ради Інституту, Ради молодих вчених;
- вибір навчальних дисциплін у межах, передбачених відповідною освітньо-науковою програмою та навчальним планом, в обсязі, що становить не менш як 25 відсотків загальної кількості кредитів ЄКТС, передбачених для освітньо-науковою програмою.
- академічну мобільність, у тому числі міжнародну;

- академічну відпустку або перерву в навчанні зі збереженням окремих прав здобувача вищої освіти, а також на поновлення навчання у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки;

- участь у формуванні індивідуального навчального плану;

- захист від будь-яких форм експлуатації, фізичного та психічного насильства;

- канікулярну відпустку тривалістю не менш як вісім календарних тижнів на навчальний рік;

- оскарження дій органів управління Інституту та їх посадових осіб, педагогічних і науково-педагогічних працівників;

Здобувачі мають й інші права, які визначені статтею 62 Закону України «Про вищу освіту» та іншими нормативними документами.

10.3 Обов'язки здобувачів освіти

Особи, які навчаються в Інституті, зобов'язані:

- дотримуватися вимог законодавства, Статуту та правил внутрішнього розпорядку Інституту;

- виконувати вимоги з охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії, протипожежної безпеки, передбачені відповідними правилами та інструкціями;

- виконувати вимоги освітньо-наукової програми та індивідуального навчального плану, дотримуючись принципів академічної доброчесності, та досягати визначених для відповідного рівня вищої освіти результатів навчання.

10.4. Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти
Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного й підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їх індивідуальних потреб і можливостей);

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;

- дотримання норм законодавства про авторське право та суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

Усі інші визначення, вимоги, процедури й наслідки, що настають при порушенні академічної доброчесності, які детально описано в Кодексі академічної доброчесності.

10.5. Види відповідальності здобувачів освіти за невиконання обов'язків і зобов'язань

За невиконання або неналежне виконання обов'язків передбачено такі види відповідальності:

- зауваження;
- попередження;
- догана;
- скасування результатів оцінювання;
- відрахування з Інституту (за невиконання індивідуального навчального плану, порушення умов договору/контракту, академічної доброчесності та в інших випадках, передбачених законодавством).

Порядок притягнення здобувачів до відповідальності визначають закони України, постанови та розпорядження Кабінету Міністрів України, регуляторні акти Міністерства освіти і науки України, Статут Інституту та інші нормативно-правові акти Інституту, а також договір/угода про навчання.

10.6. Заохочення за успіхи в навчанні

За сумлінне ставлення до навчання, активну участь у науково-дослідній роботі та громадському житті Інститут здобувачі можуть бути морально та матеріально заохочені шляхом:

- призначення стипендій, заснованих Президентом України, Верховною Радою України, Кабінетом Міністрів України (у тому числі іменних);
- оголошення подяки;
- надання грошової премії;

– інших видів заохочення згідно з рішеннями Вченої ради Інституту.

Підставою для застосування заохочень до здобувача освіти є вагомі персональні досягнення та/або високе місце в академічному рейтингу.

Порядок призначення стипендій регулюють Положення про визначення, виплату та розміри стипендіального забезпечення здобувачів вищої освіти Інституту, які навчаються за державним замовленням на очній формі та положення про відповідні стипендії. Порядок висування для заохочень регламентують спеціальні акти Інституту.

10.7. Працевлаштування випускників закладів вищої освіти

Випускники закладів вищої освіти вільні у виборі місця роботи, крім випадків, передбачених законодавством. Інститут не зобов'язаний здійснювати працевлаштування випускників, але сприяє реалізації права випускників аспірантури і докторантури на працю та забезпечення випускників першим робочим місцем.

10.8. Права наукових, науково-педагогічних і педагогічних працівників

10.8.1. Наукові, науково-педагогічні та педагогічні працівники Інституту мають право:

- на академічну свободу, що реалізується в інтересах особи, суспільства та людства загалом;
- на академічну мобільність для провадження професійної діяльності; – на захист професійної честі та гідності;
- брати участь в управлінні Інституту, у тому числі обирати та бути обраним делегатом Зборів трудового колективу;
- вибирати методи та засоби навчання, що забезпечують високу якість навчального процесу;
- на забезпечення створення відповідних умов праці, підвищення професійного рівня, організацію відпочинку та побуту, встановлених законодавством, Статутом Інституту, Колективним договором між адміністрацією та трудовим колективом, індивідуальним трудовим договором;
- безоплатно користуватися бібліотечними, інформаційними ресурсами,

та іншою матеріально-технічною базою;

- на захист права інтелектуальної власності;
- на підвищення кваліфікації та стажування не рідше одного разу на п'ять років.

Наукові, науково-педагогічні та педагогічні працівники Інституту мають також інші права, передбачені законодавством і Статутом Інституту.

10.8.2. На наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників Інституту поширюються всі права, передбачені законодавством для наукових працівників наукових установ.

10.9. Обов'язки наукових, науково-педагогічних і педагогічних працівників

10.9.1 Наукові, науково-педагогічні та педагогічні працівники Інституту зобов'язані:

- забезпечувати викладання на високому науково-теоретичному й методичному рівні навчальних дисциплін відповідних освітніх програм за спеціальностями, провадити наукову діяльність, вести необхідну документацію, зокрема журнал обліку відвідувань аспірантів (для науково-педагогічних працівників). З метою належної організації освітнього процесу, моніторингу виконання індивідуальних навчальних планів здобувачами ступеня доктора філософії та функціонування внутрішньої системи забезпечення якості освіти, у закладі ведеться Журнал обліку відвідувань аспірантів (у паперовій та електронній формі) для кожної освітньої компоненти. Журнал заповнюється викладачем під час кожного заняття і містить: дату та вид заняття, перелік аспірантів, відмітку про присутність/відсутність, підпис відповідальної особи. Дані журналу використовуються для підтвердження фактичного виконання освітньої складової індивідуального навчального плану та формування управлінської звітності. Обробка персональних даних здійснюється відповідно до законодавства України.

- підвищувати професійний рівень, педагогічну майстерність, наукову кваліфікацію (для науково-педагогічних працівників);

- дотримуватися норм педагогічної етики, моралі, поважати гідність здобувачів вищої освіти, прищеплювати їм любов до України, виховувати їх у дусі українського патріотизму й поваги до Конституції України та державних символів України;

- дотримуватися в освітньому процесі та науковій (творчій) діяльності академічної доброчесності та забезпечувати її дотримання здобувачами вищої освіти;

- розвивати самостійність, ініціативу, творчі здібності здобувачів вищої освіти;

- виконувати правила внутрішнього розпорядку, дотримуватися вимог та нормативних документів Інституту, Статуту Інституту, законів, інших нормативно-правових актів.

11. УПРАВЛІННЯ ОСВІТНІМ ПРОЦЕСОМ

11.1. За якість освітнього процесу в Інституті відповідають Директор, заступники директора та керівники структурних підрозділів.

11.2 Директор Інституту в межах наданих йому повноважень:

- вирішує питання освітньої діяльності Інституту, відповідає за її провадження;

- видає накази й розпорядження з усіх питань організації освітнього процесу, обов'язкові для виконання всіма керівниками структурних підрозділів і працівниками Інституту;

- формує контингент осіб, які навчаються в Інституті;

- зараховує, відраховує, переводить і поновлює на навчання осіб, які навчаються в Інституті;

- здійснює загальний контроль за виконанням навчальних планів та освітньо-наукових програм;

- здійснює контроль за якістю роботи наукових, науково-педагогічних та педагогічних працівників, організацією освітнього процесу;

- виконує інші обов'язки відповідно до Статуту Інституту, посадової

інструкції та чинного законодавства України.

11.3. Вчена рада Інституту є колегіальним органом управління, основні завдання і функції якого визначено у Положенні «Про Вчену раду Інституту».

12. СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНСТИТУТОМ ЯКОСТІ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ Й ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

12.1 Система забезпечення Інституту якості освітньої діяльності й якості вищої освіти (система внутрішнього забезпечення якості) створена відповідно до вимог Закону України «Про вищу освіту», нормативних документів і рекомендацій, розроблених Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти і регламентується Положенням «Про систему забезпечення якості вищої освіти (внутрішню систему забезпечення якості освіти) Інституту.

12.2. Для забезпечення виконання вимог Закону України «Про вищу освіту» щодо основних складових внутрішньої системи забезпечення якості надання освітніх послуг в Інституті впроваджено:

- визначення принципів і процедур забезпечення якості надання освітніх послуг шляхом розроблення, оновлення, оприлюднення й виконання відповідних положень, розміщених на сайті Університету за посиланням: <https://icsanaas.com.ua/regulations/>;

- постійний моніторинг освітньо-наукових програм, консультації з роботодавцями відповідних галузей, моніторинг працевлаштування випускників, проведення відповідного аналізу, за результатами якого здійснюється періодичний перегляд та оновлення освітньо-наукових програм і їх компонентів;

- щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних і педагогічних працівників Інституту й регулярне оприлюднення результатів таких оцінювань на офіційному сайті Інституту.

- систему забезпечення підвищення кваліфікації педагогічних, наукових і науково-педагогічних працівників;

- постійний моніторинг наявності необхідних ресурсів для організації

освітнього процесу, у тому числі самостійної роботи здобувачів, за кожною освітньо-науковою програмою, а також виконується їх постійне оновлення;

- забезпечення публічності інформації про освітньо-наукові програми через оприлюднення інформації на сайті Інституту і на інших інформаційних ресурсах;

- ефективну систему запобігання академічному плагіату й виявлення його у наукових працях працівників Інституту і здобувачів вищої освіти (розроблено відповідні положення, створюється власна база академічних текстів);

- інші процедури й заходи.

12.3. Відповідальними за впровадження й дотримання вимог системи внутрішнього забезпечення якості освітньої діяльності й якості вищої освіти в Інституті є Директор (межах своїх повноважень, визначених Посадовою інструкцією), методична комісія та Вчена рада Інституту.

12.4. Систему внутрішнього забезпечення якості за поданням Інституту оцінює Національне агентство із забезпечення якості вищої освіти або акредитовані ним незалежні установи оцінювання й забезпечення якості вищої освіти стосовно її відповідності вимогам до системи забезпечення якості вищої освіти, затвердженим Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти.

13. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

13.1. Положення вводиться в дію з дня його затвердження наказом директора.

13.2. Всі зміни та доповнення до Положення розглядаються та затверджуються на засіданні Вченої ради Інституту.